

ด้านเศรษฐกิจ

กรุงเทพมหานคร เป็นศูนย์กลางบริหารทางเศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม ตลอดทั้งการติดต่อกับนานาชาติมาโดยตลอด และต่อมาได้พัฒนาเป็นศูนย์กลางด้านเศรษฐกิจและการค้า การบริการของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ถูกจัดลำดับให้เป็นมหานครที่มีขนาดใหญ่อันดับที่ ๑๕ ของโลก อีกทั้งยังเป็นศูนย์กลางทางการเงินนานาชาติที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และในอนาคตจะเป็นศูนย์กลางการส่งเสริมเศรษฐกิจการค้าของประเทศให้สามารถเปิดเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจนานาชาติ เศรษฐกิจกรุงเทพมหานครจึงมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจไทยมาก เนื่องจากมีสัดส่วนประมาณร้อยละ ๒๕ ของเศรษฐกิจทั้งประเทศ

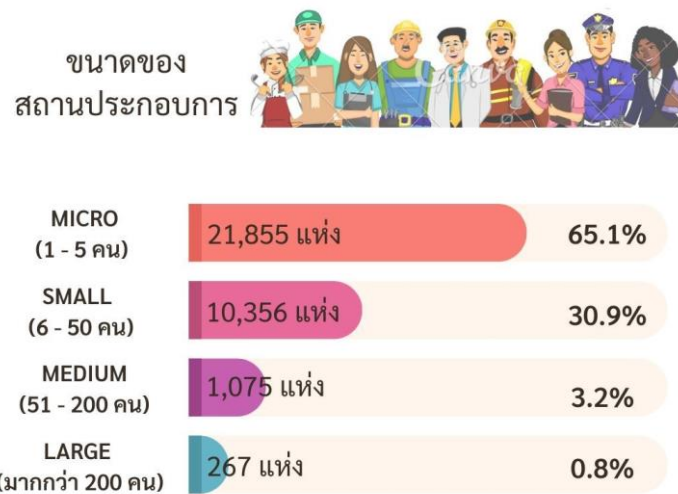
ข้อมูลสถิติด้านเศรษฐกิจ จึงเป็นข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ใช้สะท้อนภาพรวมเศรษฐกิจของกรุงเทพมหานคร และเป็นโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลทางเศรษฐกิจให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในที่นี้จะกล่าวถึงทั้งอุตสาหกรรมการผลิต การส่งออกสินค้า ธุรกิจการค้าและบริการ การท่องเที่ยว การขนส่งและโลจิสติกส์ รวมถึงการบริการเกษตรกรรม ซึ่งเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีความสำคัญในการขับเคลื่อนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ และเป็นรายได้ของประชากรในพื้นที่

๑. อุตสาหกรรมการผลิต (Manufacture Industry)

ภาคอุตสาหกรรมการผลิต เป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจสาขาหนึ่งที่มีความสำคัญในการขับเคลื่อนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ มีกระบวนการผลิตสินค้าที่ต้องใช้เครื่องจักร แรงงาน เทคโนโลยี นวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐานเฉพาะทาง ที่ต้องมีความเชี่ยวชาญสำหรับผลิตสินค้าในปริมาณมาก เป็นกิจกรรมที่สร้างมูลค่าผลผลิตมากกว่าร้อยละ ๕๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) และก่อให้เกิดการจ้างงานโดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๑๐ ล้านคน แต่ในสถานการณ์ปัจจุบันผู้ประกอบการต้องเผชิญกับกระแสความท้าทายที่รุนแรงมากขึ้น อาทิเช่น การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-๑๙) ความขัดแย้งทางด้านเศรษฐกิจและความมั่นคงระหว่างประเทศของชาติมหาอำนาจ ส่งผลให้เกิดภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ จนกระทั่งโครงสร้างทางเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก โดยสถานการณ์ยังไม่ฟื้นตัวเต็มที่และยังไม่สามารถแก้ไขเยียวยาได้อย่างเป็นรูปธรรม ทุกองค์กรและภาคส่วนจึงต้องเร่งปรับตัว และร่วมมือกันเพื่อแก้ปัญหา พลิกฟื้น และกระตุ้นเศรษฐกิจ ให้สามารถอยู่รอดได้ในภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจนี้ และปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต ขับเคลื่อนเศรษฐกิจ และยกระดับศักยภาพการแข่งขันของประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อยกระดับศักยภาพการเติบโตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาว

สำหรับข้อมูลจำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมผลิตจากสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๕ ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า กรุงเทพมหานครมีจำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมผลิต จำนวนทั้งสิ้น ๓๓,๕๓๓ แห่ง ส่วนใหญ่ร้อยละ ๖๕.๑ (จำนวน ๒.๑๘ หมื่นแห่ง) เป็นสถานประกอบการขนาดย่อม (Micro) มีคนทำงาน ๑ – ๕ คน ร้อยละ ๓๐.๙ เป็นสถานประกอบการขนาดเล็ก (Small) มีคนทำงาน ๖ – ๕๐ คน ร้อยละ ๓.๒ เป็นสถานประกอบการขนาดกลาง (Medium) มีคนทำงาน ๕๑ – ๒๐๐ คน และร้อยละ ๐.๘ เป็นสถานประกอบการขนาดใหญ่ (Large) มีคนทำงานมากกว่า ๒๐๐ คน

แผนภูมิ ๓๗ จำนวนและร้อยละของสถานประกอบการทางอุตสาหกรรม จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ พ.ศ. ๒๕๖๕

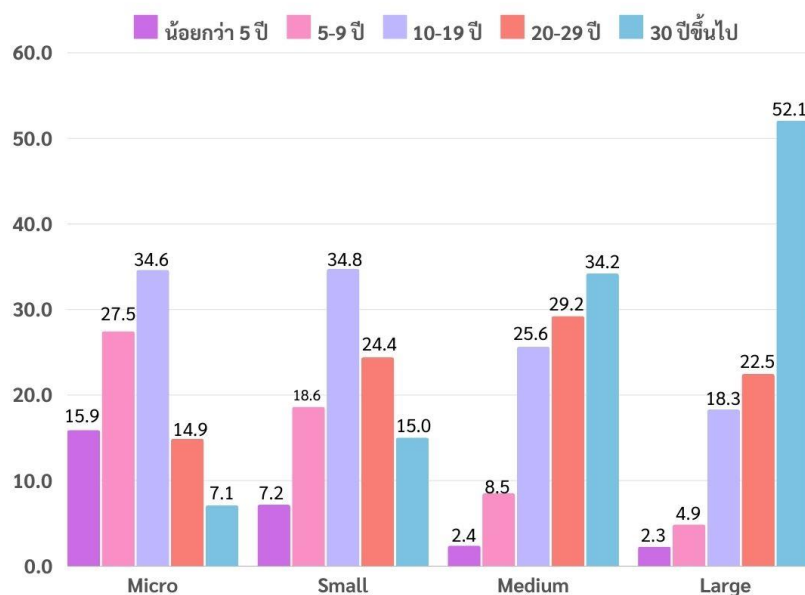

ที่มา: สำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๕ (อุตสาหกรรมการผลิต) กรุงเทพมหานคร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาตามระยะเวลาในการดำเนินกิจการของสถานประกอบการ พบว่า สถานประกอบการขนาดย่อม (Micro) และขนาดเล็ก (Small) ส่วนใหญ่ดำเนินกิจการมาแล้ว ๑๐ - ๑๙ ปี (ร้อยละ ๓๔.๖ และ ๓๔.๘ ตามลำดับ) ในขณะที่สถานประกอบการขนาดกลาง (Medium) และขนาดใหญ่ (Large) ส่วนใหญ่ดำเนินกิจการมาแล้ว ๓๐ ปีขึ้นไป (ร้อยละ ๓๔.๒ และ ๕๒.๑ ตามลำดับ)

แผนภูมิ ๓๘ ร้อยละของสถานประกอบการทางอุตสาหกรรม จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินกิจการและขนาดของสถานประกอบการ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๖๕

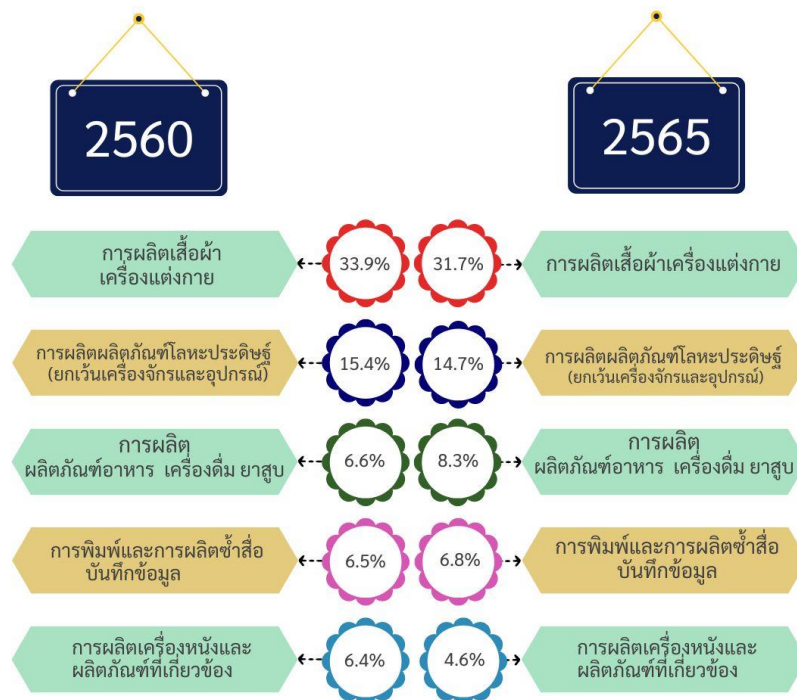
หน่วย : ร้อยละ

ที่มา: สำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๕ (อุตสาหกรรมการผลิต) กรุงเทพมหานคร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สถานประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นการผลิตเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย จำนวน ๑.๐๖ หมื่นแห่ง (ร้อยละ ๓๑.๗) รองลงมาเป็นการผลิตผลิตภัณฑ์โลหะประดิษฐ์ (ยกเว้นเครื่องจักร และอุปกรณ์) จำนวน ๐.๔๙ หมื่นแห่ง (ร้อยละ ๑๔.๗) การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร เครื่องดื่ม และยาสูบ จำนวน ๐.๒๘ หมื่นแห่ง (ร้อยละ ๘.๓) และการพิมพ์และการผลิตซ้ำสื่อบันทึกข้อมูล จำนวน ๐.๑๓ หมื่นแห่ง (ร้อยละ ๖.๘) ส่วนที่เหลือเป็นการผลิตในกิจกรรมทางเศรษฐกิจอื่น ๆ โดยแต่ละกิจกรรมมีสัดส่วนไม่เกินร้อยละ ๖.๕ เมื่อเปรียบเทียบกับสำมะโนอุตสาหกรรมเมื่อ ๕ ปีก่อน พบว่า กิจกรรมการผลิตเครื่องหนังและผลิตภัณฑ์ การผลิตเครื่องแต่งกาย และการผลิตผลิตภัณฑ์โลหะประดิษฐ์ มีสัดส่วนลดลง

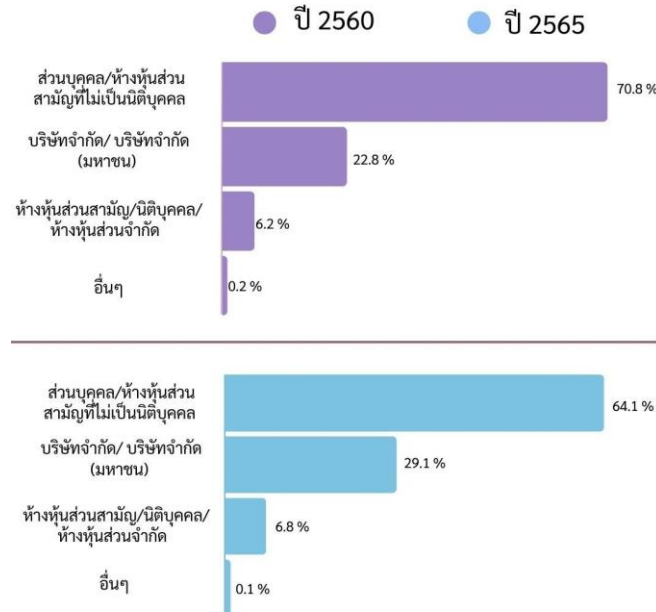
แผนภูมิ ๓๙ ร้อยละของสถานประกอบการทางอุตสาหกรรมการผลิต จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ๕ อันดับแรก พ.ศ. ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๕

ที่มา: ๑. สำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๕ (อุตสาหกรรมการผลิต) กรุงเทพมหานคร สำนักงานสถิติแห่งชาติ
๒. สำมะโนอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๐ กรุงเทพมหานคร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำหรับรูปแบบการจัดตั้งตามกฎหมาย พบว่า ในปี ๒๕๖๕ ส่วนใหญ่สถานประกอบการมีรูปแบบการจัดตั้งตามกฎหมายเป็นส่วนบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญที่ไม่เป็นนิติบุคคล ๒.๑๕ หมื่นแห่ง (ร้อยละ ๖๔.๑) รองลงมาเป็นบริษัทจำกัด บริษัทจำกัด (มหาชน) ๐.๙๘ หมื่นแห่ง (ร้อยละ ๒๙.๑) ห้างหุ้นส่วนสามัญ นิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด ๐.๒๓ หมื่นแห่ง (ร้อยละ ๖.๘) ที่เหลือเป็นสถานประกอบการอื่น ๆ เช่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน เป็นต้น เมื่อเปรียบเทียบกับสำมะโนอุตสาหกรรมเมื่อ ๕ ปีก่อน พบว่า สถานประกอบการที่มีรูปแบบการจัดตั้งตามกฎหมายเป็นส่วนบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญที่ไม่เป็นนิติบุคคลลดลง เปลี่ยนเป็นไปจดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัด บริษัทจำกัด (มหาชน) มากขึ้น สังเกตได้จากตัวเลขที่เพิ่มขึ้นและลดลงไปในทางเดียวกันของทั้งสองรูปแบบ

แผนภูมิ ๔๐ ร้อยละของสถานประกอบการอุตสาหกรรมการผลิต จำแนกตามรูปแบบการจัดตั้งตามกฎหมาย
พ.ศ. ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๕

ที่มา: ๑. สำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๕ (อุตสาหกรรมการผลิต) กรุงเทพมหานคร สำนักงานสถิติแห่งชาติ
๒. สำมะโนอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๐ กรุงเทพมหานคร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ผลการดำเนินกิจการของสถานประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ พบว่า มูลค่าผลผลิต ค่าใช้จ่ายขั้นกลางและมูลค่าเพิ่มส่วนใหญ่มาจากสถานประกอบการขนาดใหญ่ (Large) โดยมีมูลค่าเพิ่มประมาณ ๑๗๓,๓๔๗ ล้านบาท หรือร้อยละ ๔๖.๙ ของมูลค่าเพิ่มทั้งสิ้น รองลงมาเป็นสถานประกอบการขนาดเล็ก (Small) มีมูลค่าเพิ่มประมาณ ๙๙,๗๖๗ ล้านบาท หรือร้อยละ ๒๗.๐ ของมูลค่าเพิ่มทั้งสิ้น

ตาราง ๗ ผลการดำเนินกิจการ จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ พ.ศ. ๒๕๖๕

ขนาดของ สถานประกอบการ	มูลค่าผลผลิต	ค่าใช้จ่ายขั้น กลาง	มูลค่าเพิ่ม
Micro (1-5 คน)	30,486.3	19,398.0	11,088.3
Small (6-50 คน)	289,022.5	189,255.3	99,767.2
Medium (51-200)	267,945.1	182,181.4	85,763.7
Large (มากกว่า 200 คน)	635,906.2	462,558.8	173,347.5
รวม	1,223,360.1	853,393.5	369,966.6

หน่วย: ล้านบาท

ที่มา: สำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๕ (อุตสาหกรรมการผลิต) กรุงเทพมหานคร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ข้อมูลพื้นที่การก่อสร้าง

ข้อมูลการอนุญาตก่อสร้างภาคเอกชน เป็นข้อมูลที่มีความสำคัญต่อการวางแผนการลงทุน และการวางแผนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการขออนุญาตก่อสร้างสิ่งก่อสร้างทั้งที่เป็นอาคารโรงงาน และไม่ใช่อาคารโรงงาน ที่ได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างใหม่ และต่อเติมหรือดัดแปลงในภาคเอกชน โดยได้รับความร่วมมือจากสำนักงานเขตในกรุงเทพมหานคร สำนักงานโยธา กรุงเทพมหานคร นิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดต่าง ๆ

จากผลการเก็บรวบรวมข้อมูลการขออนุญาตก่อสร้างสิ่งก่อสร้างของกรุงเทพมหานคร พบว่า ตลอดปี ๒๕๖๖ มีสิ่งก่อสร้างที่เป็นอาคารโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างฯ เป็นพื้นที่รวมทั้งสิ้น ๕,๐๑๕,๖๑๕ ตารางเมตร ในจำนวนนี้เป็นอาคารเพื่อการอยู่อาศัย ๔,๓๑๖,๓๗๑ ตารางเมตร และอาคารที่ไม่ใช่เพื่อการอยู่อาศัย ๖๙๙,๒๔๔ ตารางเมตร

เมื่อพิจารณาพื้นที่ของอาคารเพื่อการอยู่อาศัย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นการได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างฯ บ้านเดี่ยว เป็นพื้นที่ ๓,๒๙๒,๙๙๖ ตารางเมตร รองลงมาเป็นบ้านแถวหรือทาวน์เฮาส์ ๔๗๓,๑๒๙ ตารางเมตร บ้านแฝด ๒๑๕,๒๙๙ ตารางเมตร อาคารอยู่อาศัยรวม ๑๗๔,๖๘๒ ตารางเมตร อาคารชุด ๑๑๘,๗๙๐ ตารางเมตร และตึกแถวพักอาศัย ๔๑,๔๗๕ ตารางเมตร

สำหรับอาคารที่ไม่ใช่เพื่อการอยู่อาศัย พบว่า เป็นการได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างฯ อาคารเพื่อการพาณิชย์ ๔๓๙,๐๙๔ ตารางเมตร อาคารสำนักงานฯ ๙๕,๖๗๖ ตารางเมตร อาคารเพื่อการอุตสาหกรรมและโรงงาน ๗๓,๓๕๒ ตารางเมตร โรงไฟฟ้าและอาคารระบบพลังงานแสงอาทิตย์ ๑๑,๕๖๕ ตารางเมตร ส่วนอาคารประเภทอื่น ๆ ได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างฯ เป็นพื้นที่รวม ๗๙,๕๖๗ ตารางเมตร

แผนภูมิ ๔๑ พื้นที่สิ่งก่อสร้างที่เป็นอาคารโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างใหม่

และต่อเติมดัดแปลง จำแนกตามประเภทของอาคารโรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๖

หน่วย : ตารางเมตร

อาคารที่ไม่ใช่เพื่อการอยู่อาศัย	อาคารเพื่อการอยู่อาศัย																						
																							
<table> <tr> <td>อาคารเพื่อการพาณิชย์</td><td>439,094</td></tr> <tr> <td>อาคารสำนักงาน</td><td>95,676</td></tr> <tr> <td>อาคารเพื่อการอุตสาหกรรมและโรงงาน</td><td>73,352</td></tr> <tr> <td>โรงไฟฟ้าและอาคารระบบพลังงานแสงอาทิตย์</td><td>11,565</td></tr> <tr> <td>อาคารประเภทอื่นๆ</td><td>79,567</td></tr> </table>	อาคารเพื่อการพาณิชย์	439,094	อาคารสำนักงาน	95,676	อาคารเพื่อการอุตสาหกรรมและโรงงาน	73,352	โรงไฟฟ้าและอาคารระบบพลังงานแสงอาทิตย์	11,565	อาคารประเภทอื่นๆ	79,567	<table> <tr> <td>บ้านเดี่ยว</td><td>3,292,996</td></tr> <tr> <td>บ้านแถว/ทาวน์เฮาส์</td><td>473,129</td></tr> <tr> <td>บ้านแฝด</td><td>215,299</td></tr> <tr> <td>ตึกแถว</td><td>41,475</td></tr> <tr> <td>อาคารอยู่อาศัยรวม</td><td>174,682</td></tr> <tr> <td>อาคารชุด</td><td>118,790</td></tr> </table>	บ้านเดี่ยว	3,292,996	บ้านแถว/ทาวน์เฮาส์	473,129	บ้านแฝด	215,299	ตึกแถว	41,475	อาคารอยู่อาศัยรวม	174,682	อาคารชุด	118,790
อาคารเพื่อการพาณิชย์	439,094																						
อาคารสำนักงาน	95,676																						
อาคารเพื่อการอุตสาหกรรมและโรงงาน	73,352																						
โรงไฟฟ้าและอาคารระบบพลังงานแสงอาทิตย์	11,565																						
อาคารประเภทอื่นๆ	79,567																						
บ้านเดี่ยว	3,292,996																						
บ้านแถว/ทาวน์เฮาส์	473,129																						
บ้านแฝด	215,299																						
ตึกแถว	41,475																						
อาคารอยู่อาศัยรวม	174,682																						
อาคารชุด	118,790																						

อาคารประเภทอื่น ๆ เช่น อาคารเพื่อการศึกษา เพื่อการบำบัดน้ำเสีย, ของเสีย เพื่อการเกษตร เพื่อการบันเทิง อาคารระบบประปาและโรงกรองน้ำ เป็นต้น

ที่มา: การประมวลข้อมูลพื้นที่การก่อสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๖ สำนักงานสถิติแห่งชาติ

๒. ธุรกิจการค้าและบริการ (Trade and service)

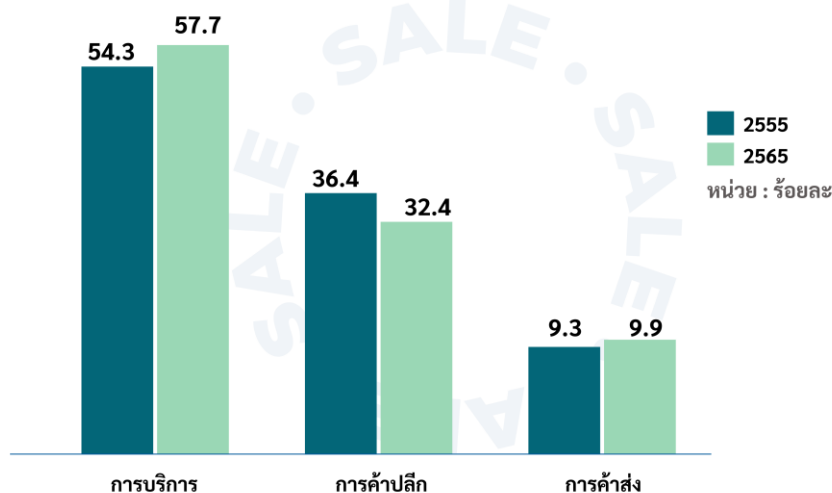
ธุรกิจการค้า หมายถึง ธุรกิจที่ไม่ได้ผลิตสินค้าเอง หรือธุรกิจที่ซื้อสินค้าสำเร็จรูปมาเพื่อจัดจำหน่าย มีทั้งการค้าส่ง และการค้าปลีก เช่น ห้างสรรพสินค้า ขายเสื้อผ้าสำเร็จรูป ขายเครื่องกีฬา เป็นต้น ส่วนธุรกิจบริการ หมายถึง ธุรกิจที่เน้นการให้บริการหรือขายบริการ ไม่ได้จำหน่ายสินค้า เช่น กิจการประกันภัย ธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร ร้านเสริมสวย โรงภาพยนตร์ กิจการรับทำบัญชี เป็นต้น

ภาคธุรกิจการค้าและบริการ จึงเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีความสำคัญในการขับเคลื่อนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศเช่นเดียวกับภาคอุตสาหกรรมการผลิต สร้างมูลค่าผลผลิตและก่อให้เกิดการจ้างงานสูง แต่ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศมีอัตราที่ชะลอตัวจากการแข่งขันทางเศรษฐกิจ ความเข้มข้นของการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการดำเนินธุรกิจ ปัญหาความขัดแย้งทางเศรษฐกิจระดับโลก รวมถึงการเผชิญกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-๑๙) จึงต้องมีการปรับตัว เร่งหาวิธีแก้ไขเยียวยาเพื่อนำธุรกิจให้รอดพ้นจากวิกฤตครั้งนี้ได้ไป

สำหรับข้อมูลสถานประกอบการธุรกิจการค้าและบริการจากสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๕ พบว่า กรุงเทพมหานครมีสถานประกอบการธุรกิจการค้าและบริการทั้งสิ้น ๒.๖ แสนแห่ง ส่วนใหญ่ร้อยละ ๕๗.๗ อยู่ในภาคการบริการ รองลงมาเป็นภาคการค้าปลีก ร้อยละ ๓๒.๔ และภาคการค้าส่ง ร้อยละ ๙.๙ เมื่อเปรียบเทียบกับสำมะโนเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว จะสังเกตได้ว่า สถานประกอบการในภาคการบริการและการค้าส่งมีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น ในขณะที่ภาคการค้าปลีกมีสัดส่วนลดลง และหากพิจารณาตามโครงสร้างของสถานประกอบการ จะพบว่า มากกว่าร้อยละ ๘๐ เป็นสถานประกอบการขนาดย่อม (Micro) มีคนทำงาน ๑ - ๕ คน รองลงมาเป็นสถานประกอบการขนาดเล็ก (Small) มีคนทำงาน ๖ - ๕๐ คน ขนาดกลาง (Medium) มีคนทำงาน ๕๑ - ๒๐๐ คน และขนาดใหญ่ (Large) มีคนทำงานมากกว่า ๒๐๐ คน ตามลำดับ

แผนภูมิ ๔๒ ร้อยละของสถานประกอบการธุรกิจทางการค้าและบริการ จำแนกตามภาคธุรกิจ

พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๕

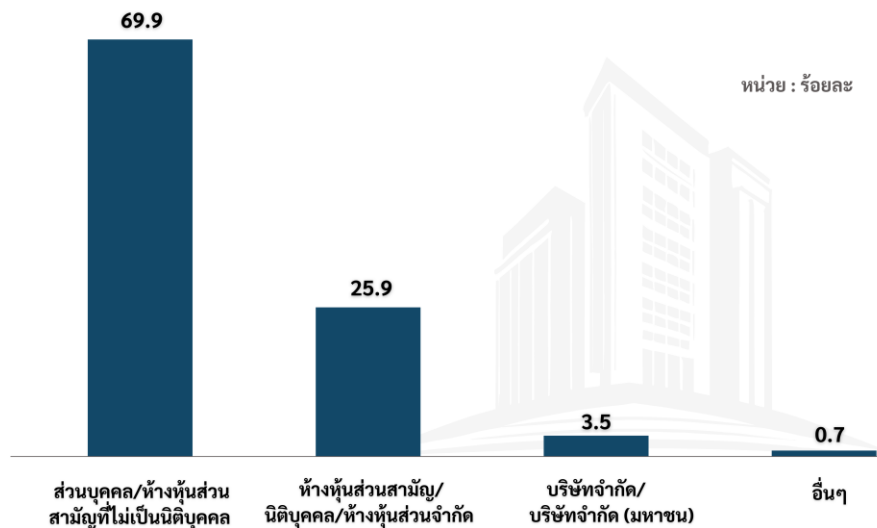

ที่มา: ๑. สำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๕ (ธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ) กรุงเทพมหานคร

๒. สำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๕ (ธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ) กรุงเทพมหานคร

ในส่วนของการจัดตั้งตามกฎหมายหรือการจดทะเบียนพาณิชย์ พบว่า สถานประกอบการใน กรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ร้อยละ ๖๙.๙ มีรูปแบบการจัดตั้งตามกฎหมายเป็นส่วนบุคคลหรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่ไม่เป็นนิติบุคคล รองลงมาเป็นการจัดตั้งแบบห้างหุ้นส่วนสามัญ นิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด ร้อยละ ๒๕.๙ ที่เหลือกระจายส่วนสถานประกอบการที่มีการจัดตั้งเป็นบริษัทจำกัด บริษัทจำกัด (มหาชน) และอื่น ๆ เช่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน เป็นต้น มีสัดส่วนรวมกันร้อยละ ๔.๒

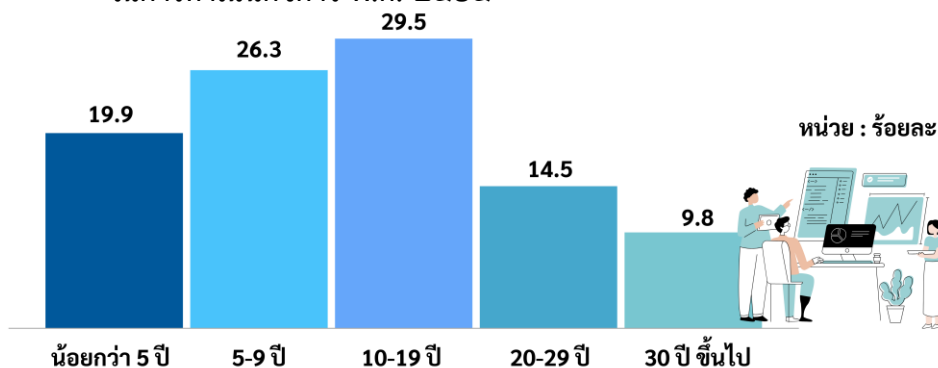
แผนภูมิ ๔๓ ร้อยละของสถานประกอบการธุรกิจทางการค้าและบริการ จำแนกตามรูปแบบการจัดตั้งตามกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๕

ที่มา: สำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๕ (ธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ) กรุงเทพมหานคร

สำหรับระยะเวลาการดำเนินการของสถานประกอบการ พบว่า สถานประกอบการร้อยละ ๗๐ มีระยะเวลาการดำเนินการน้อยกว่า ๒๐ ปี โดยส่วนใหญ่สถานประกอบการร้อยละ ๒๙.๕ ดำเนินกิจการมาแล้ว ๑๐ - ๑๙ ปี รองลงมา ร้อยละ ๒๖.๓ ดำเนินกิจการมาแล้ว ๕ - ๙ ปี ร้อยละ ๑๙.๙ ดำเนินกิจการมาแล้วน้อยกว่า ๕ ปี

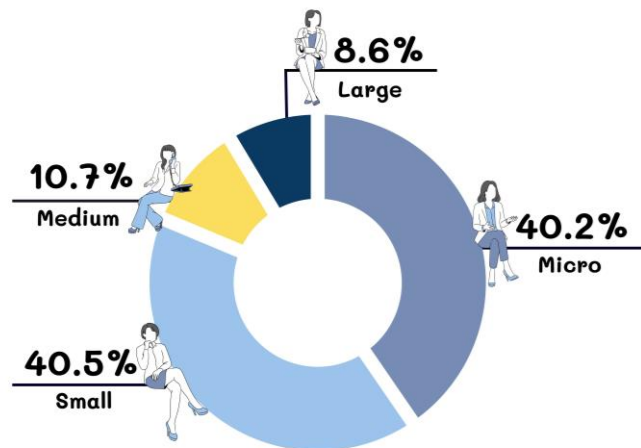
แผนภูมิ ๔๔ ร้อยละของสถานประกอบการธุรกิจทางการค้าและบริการ จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินการ พ.ศ. ๒๕๖๕

ที่มา: สำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๕ (ธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ) กรุงเทพมหานคร

ในปี ๒๕๖๕ กรุงเทพมหานครมีจำนวนคนทำงานในสถานประกอบการธุรกิจการค้าและบริการทั้งสิ้น ๑.๓ ล้านคน ลดลงจากเมื่อ ๕ ปีที่แล้ว ร้อยละ ๒๒.๕ โดยส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการขนาดเล็ก (Small) จำนวน ๕.๔๒ แสนคน (ร้อยละ ๔๐.๕) รองลงมาทำงานอยู่ในสถานประกอบการขนาดย่อม (Micro) จำนวน ๕.๓๘ แสนคน (ร้อยละ ๔๐.๒) และที่เหลือทำงานอยู่ในสถานประกอบการขนาดกลาง (Medium) และขนาดใหญ่ (Large)

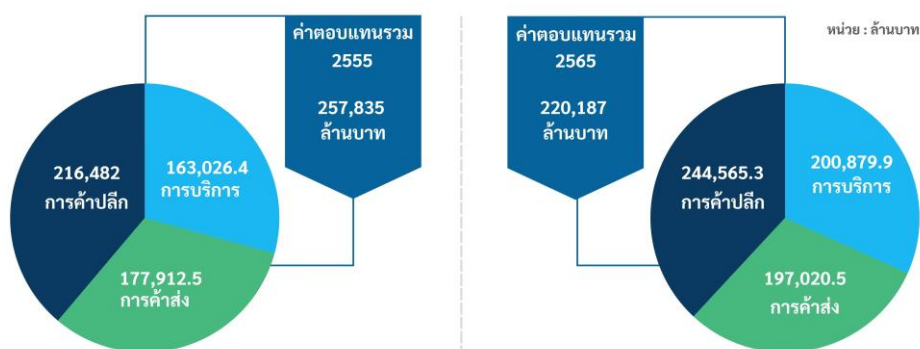
แผนภูมิ ๔๕ ร้อยละของคนทำงานในสถานประกอบการธุรกิจทางการค้าและบริการ
จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ พ.ศ. ๒๕๖๕

ที่มา: สำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๕ (ธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ) กรุงเทพมหานคร

เมื่อพิจารณาค่าตอบแทนแรงงานของสถานประกอบการในกรุงเทพมหานคร พบว่า ค่าตอบแทนแรงงานรวม ปี ๒๕๖๕ มีจำนวนทั้งสิ้น ๒.๒๐ แสนล้านบาท หรือเฉลี่ย ๒.๑๐ แสนบาทต่อคนต่อปี เมื่อพิจารณาตามประเภทธุรกิจ พบว่า ลูกจ้างที่ทำงานในธุรกิจการค้าปลีก ได้รับค่าตอบแทนเฉลี่ยสูงสุด คือ ๒.๔๕ แสนบาทต่อคนต่อปี ซึ่งค่าตอบแทนเฉลี่ยของแต่ละประเภทธุรกิจเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๕ มากกว่าร้อยละ ๑๐

แผนภูมิ ๔๖ ค่าตอบแทนแรงงานของสถานประกอบการ จำแนกตามภาคธุรกิจ
พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๕

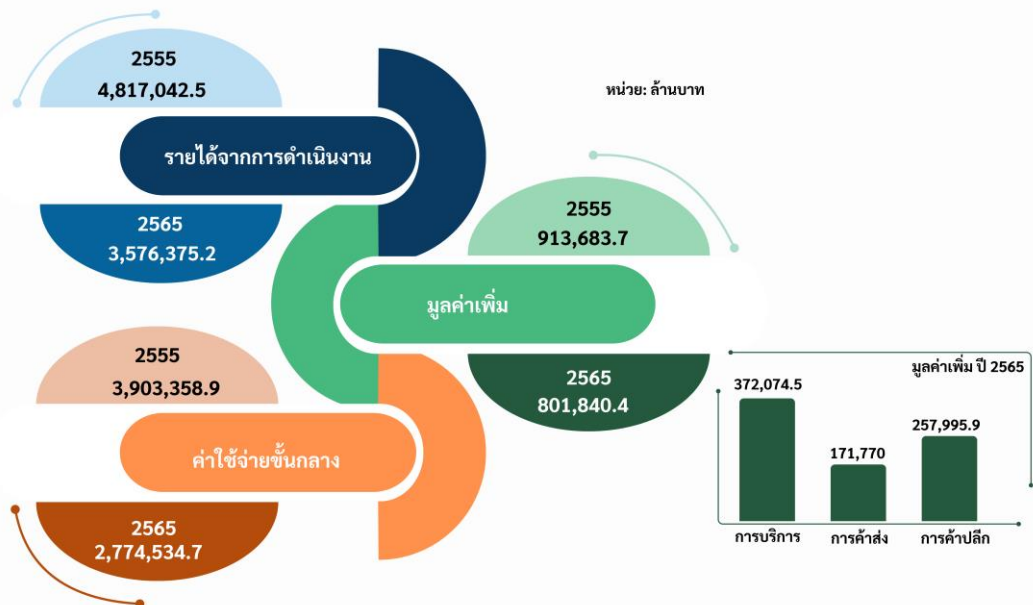

ที่มา: ๑. สำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๕ (ธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ) กรุงเทพมหานคร
๒. สำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๕ (ธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ) กรุงเทพมหานคร

ในปี ๒๕๖๕ สถานประกอบการธุรกิจการค้าและธุรกิจบริการที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครมีรายได้จากการดำเนินงานรวมทั้งสิ้น ๓.๕๘ ล้านล้านบาท ค่าใช้จ่ายชั้นกลาง ๒.๗๗ ล้านล้านบาท และมูลค่าเพิ่ม ๘.๐ แสนล้านบาท เมื่อทำการเปรียบเทียบกับปี ๒๕๕๕ พบว่า รายได้จากการดำเนินงานลดลงร้อยละ ๒๕.๘ ค่าใช้จ่ายชั้นกลาง ลดลงร้อยละ ๒๘.๙ และมูลค่าเพิ่ม ลดลงร้อยละ ๑๒.๒ และเมื่อพิจารณาผลการดำเนินกิจการโดยวัดจากมูลค่าเพิ่มของสถานประกอบการ พบว่า ธุรกิจบริการมีผลการดำเนินกิจการสูงสุด คือมีมูลค่าเพิ่ม ๓.๗๒ แสนล้านบาท ส่วนธุรกิจการค้าทั้งค้าปลีกและค้าส่ง มีมูลค่าเพิ่ม ๒.๕๘ และ ๑.๗๒ แสนล้านบาท

แผนภูมิ ๔๗ ผลการดำเนินงานของสถานประกอบการ จำแนกตามภาคธุรกิจ

พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๕

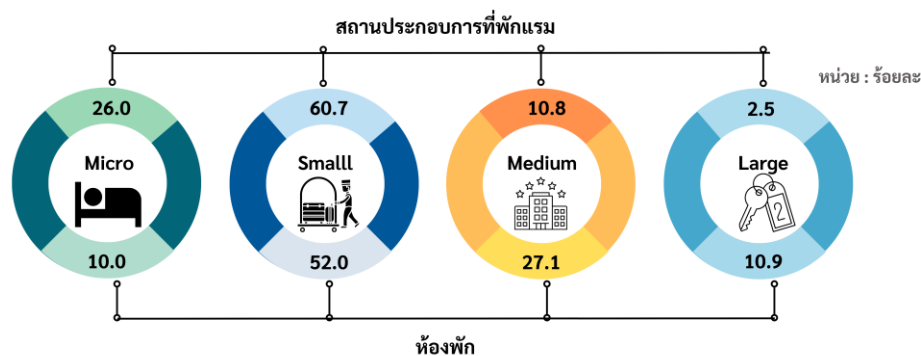
ที่มา: ๑. สำนะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๕ (ธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ) กรุงเทพมหานคร
 ๒. สำนะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๕ (ธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ) กรุงเทพมหานคร

๓. การท่องเที่ยวและกีฬา (Tourism and Sports)

ในปี ๒๕๖๕ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวยังคงต้องขับเคลื่อนให้บรรลุเป้าหมายภายใต้การเผชิญสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-๑๙) รวมไปถึงสภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัว ความผันผวนของอัตราเงินเฟ้อ และการแข่งขันของแต่ละประเทศในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวท่ามกลางสถานการณ์ที่ท้าทาย หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องยังคงมุ่งมั่นตั้งใจที่จะผลักดันการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมอย่างยั่งยืน โดยได้มีนโยบายสำคัญในการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว เพิ่มความหลากหลายของการท่องเที่ยวรูปแบบต่าง ๆ ทั้งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ รวมทั้งการท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม โดยส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ และให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวมากขึ้น ทั้งในรูปแบบการจัดสหกรณ์การท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่ชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยว

จากการสำรวจที่พักแรม ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า ในปี ๒๕๖๔ กรุงเทพมหานครมีจำนวนสถานประกอบการที่พักแรมทั้งสิ้น ๑,๒๘๙ แห่ง หรือร้อยละ ๔.๒ ของสถานประกอบการที่พักแรมทั้งประเทศ และมีจำนวนห้องพักทั้งสิ้น ๑.๓๓ แสนห้อง ซึ่งสามารถรองรับนักท่องเที่ยวและผู้เข้าพักชาวไทยได้เป็นจำนวนมาก เมื่อพิจารณาตามโครงสร้างของสถานประกอบการ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการขนาดเล็ก (Small) มีคนทำงาน ๖ – ๕๐ คน ร้อยละ ๖๐.๗ มีห้องพักประมาณ ๖.๙ หมืนห้อง หรือคิดเป็นร้อยละ ๕๒.๐ ของห้องพักทั้งกรุงเทพมหานคร รองลงมาเป็นสถานประกอบการขนาดย่อม (Micro) มีคนทำงาน ๑ – ๕ คน ร้อยละ ๒๖.๑ มีห้องพักประมาณ ๑.๓๓ หมื่นห้อง (ร้อยละ ๑๐.๐) สถานประกอบการขนาดกลาง (Medium) มีคนทำงาน ๕๑ – ๒๐๐ คน ร้อยละ ๑๐.๘ มีห้องพักประมาณ ๓.๖๑ หมื่นห้อง (ร้อยละ ๒๗.๑) และสถานประกอบการขนาดใหญ่ (Large) มีคนทำงานมากกว่า ๒๐๐ คน ร้อยละ ๒.๕ มีห้องพักประมาณ ๑.๔๕ หมื่นห้อง (ร้อยละ ๑๐.๙)

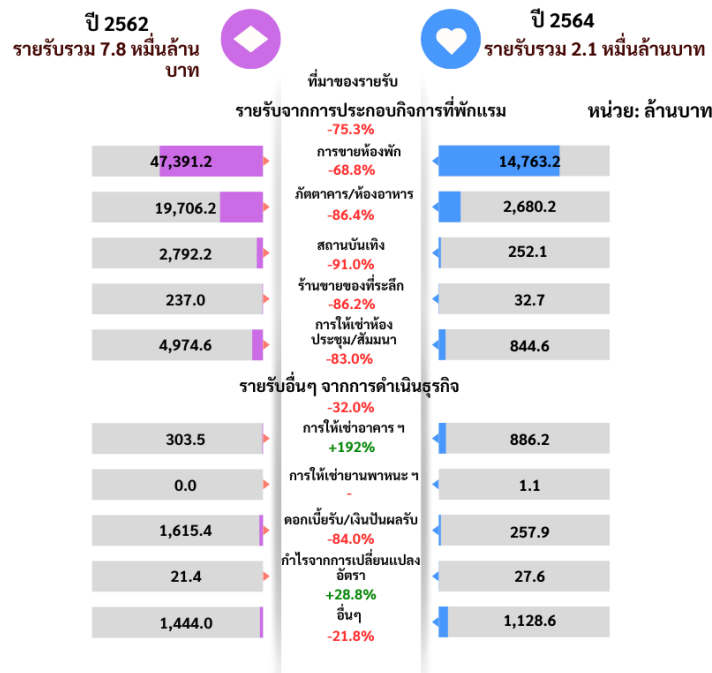
แผนภูมิ ๔๘ ร้อยละของสถานประกอบการที่พักแรม และห้องพัก จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ พ.ศ. ๒๕๖๕

ที่มา: การสำรวจที่พักแรม พ.ศ. ๒๕๖๕

จากภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในช่วงที่เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-๑๙) ส่งผลให้รายรับของสถานประกอบการที่พักแรมในกรุงเทพมหานครในรอบปี ๒๕๖๔ ลดลงจากปี ๒๕๖๒ มากถึงร้อยละ ๗๓.๔ (จาก ๗.๘๕ หมื่นล้านบาท เป็น ๒.๐๙ หมื่นล้านบาท) ซึ่งส่วนใหญ่ ลดลงจากรายรับจากการขายห้องพัก สถานบันเทิง ภัตตาคาร/ห้องอาหาร การให้เช่าห้องประชุม/สัมมนา และ รายรับจากร้านขายของที่ระลึก ส่วนรายรับอื่น ๆ จากการดำเนินธุรกิจ ส่วนใหญ่ลดลงจากรายรับจาก ดอกเบี้ย/เงินปันผลรับ

แผนภูมิ ๔๙ จำนวนรายรับทั้งสิ้นของสถานประกอบการที่พักแรมในปี ๒๕๖๒ และ ๒๕๖๔

ที่มา: การสำรวจที่พักแรม พ.ศ. ๒๕๖๓ และ ๒๕๖๔

เมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวจากการสำรวจพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของชาวไทย พ.ศ.๒๕๖๕ ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พบว่า ประชากรกรุงเทพมหานครอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่ร้อยละ ๓๙.๓ เดินทางท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนหรือคลายเครียด รองลงมาเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลให้กับชีวิต ร้อยละ ๑๑.๗ เพื่อสร้างความทรงจำและประสบการณ์ชีวิต ร้อยละ ๑๐.๙ เพื่อสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ร้อยละ ๗.๘

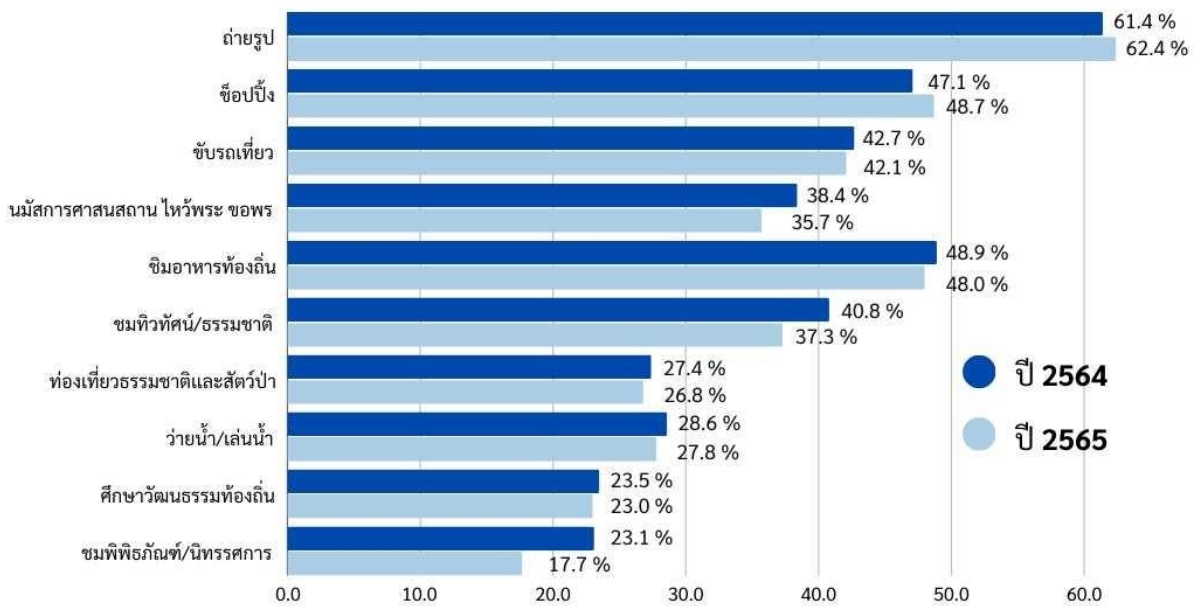
แผนภูมิ ๕๐ ร้อยละของประชากรกรุงเทพมหานครที่อายุ ๑๕ ปีขึ้นไปที่ใช้เดินทางท่องเที่ยว จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว ในรอบปี ๒๕๖๕

ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

กิจกรรมที่ทำระหว่างทริปท่องเที่ยว จากการสำรวจพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของชาวไทย พบว่า ในรอบปี ๒๕๖๕ ประชากรกรุงเทพมหานครอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปที่เดินทางท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ร้อยละ ๖๒.๔ ทำกิจกรรมถ่ายรูป เพื่อเก็บเป็นความทรงจำและที่ระลึก รองลงมาทำกิจกรรมช้อปปิ้ง ร้อยละ ๔๘.๗ ซิมอาหารท้องถิ่น ร้อยละ ๔๘.๐ ขับรถเที่ยว ร้อยละ ๔๒.๑ เป็นต้น เมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๖๔ พบว่า การทำกิจกรรมระหว่างทริปท่องเที่ยวนั้นในแต่ละกิจกรรมมีสัดส่วนการทำกิจกรรมไม่แตกต่างจากปี ๒๕๖๔

แผนภูมิ ๕๑ ร้อยละของประชากรกรุงเทพมหานครที่อายุ ๑๕ ปีขึ้นไปที่เดินทางท่องเที่ยว
จำแนกตามกิจกรรมที่ทำระหว่างทริปท่องเที่ยว ในรอบปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕

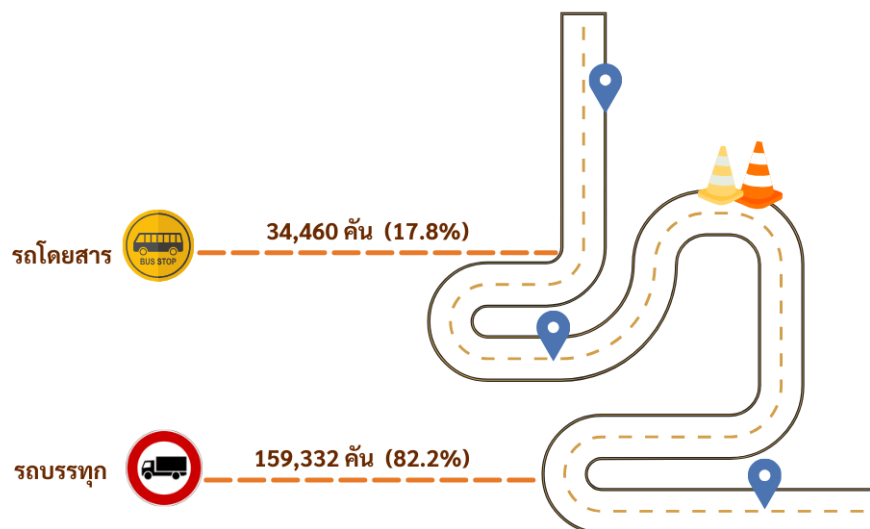
ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

๔. การขนส่งและโลจิสติกส์ (Transportation and logistics)

ปัจจุบันโลกอยู่ในยุคที่มีการสื่อสาร ติดต่อกันอย่างไร้พรมแดน รวมถึงมีปริมาณการค้าเพิ่มขึ้นมาก โดยเห็นได้จากการเปิดเสรีทางการค้าในรูปแบบต่าง ๆ เช่น Free Trade Area การค้าทวิภาคี พหุภาคี เป็นต้น ประกอบกับเทคโนโลยีสารสนเทศได้มีการพัฒนามาสู่เครือข่ายอินเทอร์เน็ต อีกทั้งยังมีการแข่งขันทางการค้ากันอย่างรุนแรง ดังนั้นการขนส่งจึงมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการรับรองการเคลื่อนย้ายทั้งสินค้าและมนุษย์ที่ต้องการการเคลื่อนที่อย่างรวดเร็วและในปริมาณมาก

ระบบการขนส่งแบบแรกที่จะกล่าวถึง คือ การขนส่งทางบก ซึ่งหมายถึง การลำเลียง คน สัตว์ สิ่งของ จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง โดยใช้พาหนะเคลื่อนที่บนบก สามารถขนส่งได้โดยทางรถไฟและทางถนน โดยการขนส่งทางถนนเป็นรูปแบบการขนส่งที่ได้รับความนิยมสูง เป็นการขนส่งโดยยานพาหนะชนิดต่าง ๆ เช่น รถบรรทุก รถพ่วง รถกระบะ รถยนต์ ฯลฯ บนผิวจราจรประเภทต่าง ๆ เช่น ทางหลวง ถนนลาดยางมะตอย ถนนลูกรัง ที่เชื่อมต่อเป็นโครงข่ายครอบคลุมบริเวณต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง จึงมีความสามารถในการเข้าถึงได้มากกว่าการขนส่งประเภทอื่น ๆ จากข้อมูลของกรมการขนส่งทางบก พบว่า ปี ๒๕๖๖ มีรถที่จดทะเบียนในกรุงเทพมหานคร ตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ จำนวนทั้งสิ้น ๑๑.๗๙ ล้านคัน ส่วนใหญ่ร้อยละ ๖๑.๖ เป็นรถยนต์ส่วนบุคคล รองลงมาเป็นรถจักรยานยนต์ ร้อยละ ๓๖.๕ ส่วนรถประเภทอื่น ๆ เช่น รถยนต์สาธารณะ รถบดถนน รถพ่วง เป็นต้น มีสัดส่วนการจดทะเบียนแต่ละประเภทน้อยกว่าร้อยละ ๑.๐ และมีรถที่จดทะเบียนในกรุงเทพมหานคร ตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ จำนวนทั้งสิ้น ๑.๙๔ แสนคัน โดยเป็นรถบรรทุก ร้อยละ ๘๒.๒ และรถโดยสารร้อยละ ๑๗.๘

แผนภูมิ ๕๒ จำนวนและร้อยละของรถที่จดทะเบียน ตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ จำแนกตามประเภทรถ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๖๖

หมายเหตุ: รถโดยสาร หมายถึง รถโดยสารประจำทาง รถโดยสารไม่ประจำทาง รถโดยสารส่วนบุคคล
รถบรรทุก หมายถึง รถบรรทุกไม่ประจำทาง รถบรรทุกส่วนบุคคล

ที่มา: กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม

เมื่อพิจารณาเฉพาะรถจดทะเบียนใหม่ จะพบว่า ปี ๒๕๖๖ มีรถจดทะเบียนใหม่ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ จำนวน ๙.๕๓ แสนคัน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๕ ร้อยละ ๔.๑ และมีรถจดทะเบียนใหม่ตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก จำนวน ๑.๔๔ หมื่นคัน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๕ ร้อยละ ๘.๒ เมื่อพิจารณาอัตราการเปลี่ยนแปลงของรถจดทะเบียนใหม่ จะพบว่า ปี ๒๕๖๖ มีรถจดทะเบียนใหม่เพิ่มขึ้นเกือบทุกประเภท ยกเว้นรถลักษณะรถตู้ รถกระบะ รถยนต์สามล้อ และรถใช้ในอุตสาหกรรม ได้แก่ รถแทรกเตอร์ รถบดถนน รถพ่วงที่มีอัตราการจดทะเบียนลดลงจากปี ๒๕๖๕ ซึ่งมาจากอัตราเงินเฟ้อที่สูงขึ้น ภาวะเศรษฐกิจของโลกหดตัวลง ความเข้มงวดการปล่อยสินเชื่อรถยนต์ ค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา รวมถึงค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียนปีถัดไปด้วย

ตาราง ๘ จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงรถจดทะเบียนใหม่ จำแนกตามประเภทรถ พ.ศ. ๒๕๖๖

ประเภทรถ	จำนวนรถที่จดทะเบียนใหม่ (พันคัน)		อัตราการเปลี่ยนแปลง (%)	
	2565	2566	2565	2566
รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกิน 7 คน	352.93	369.66	0.25	0.05
รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล	80.64	58.09	0.14	-0.28
รถยนต์สามล้อส่วนบุคคล	0.03	0.02	1.00	-0.31
รถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกิน 7 คน	1.49	2.20	0.52	0.48
รถยนต์รับจ้าง 1/	0.22	0.55	4.44	1.45
รถยนต์บริการธุรกิจ 2/	0.22	0.31	35.83	0.40
รถจักรยานยนต์	462.96	505.75	0.08	0.09
รถแทรกเตอร์	14.91	14.45	0.10	-0.03
รถบดถนน	0.21	0.17	-0.34	-0.17
รถพ่วง	1.04	0.96	0.13	-0.08
รถจักรยานยนต์สาธารณะ	0.71	0.73	0.06	0.03
รถโดยสาร 3/	2.04	2.72	0.79	0.33
รถบรรทุก 4/	11.29	11.69	-0.06	0.04

หมายเหตุ: 1/ รถยนต์รับจ้าง หมายถึง รถยนต์สี่ล้อเล็กรับจ้าง และรถยนต์รับจ้างสามล้อ

2/ รถยนต์บริการธุรกิจ หมายถึง รถยนต์บริการธุรกิจ รถยนต์บริการทัศนาวจร และรถยนต์บริการให้เช่า

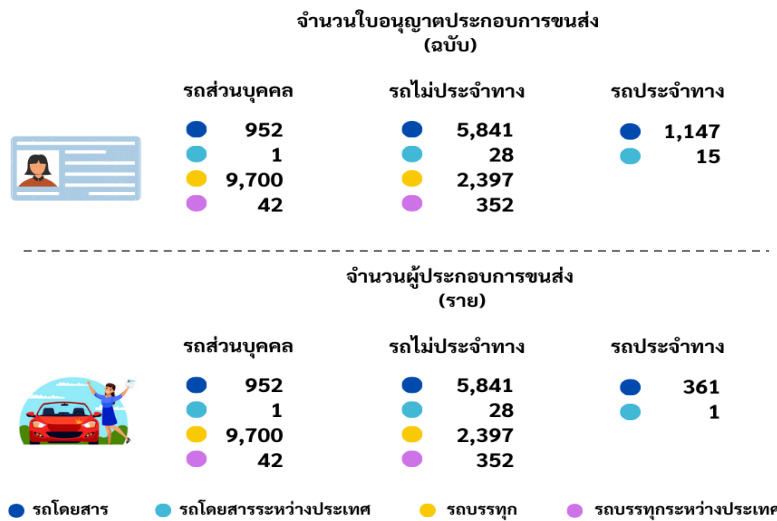
3/ รถโดยสาร หมายถึง รถโดยสารประจำทาง รถโดยสารไม่ประจำทาง และรถโดยสารส่วนบุคคล

4/ รถบรรทุก หมายถึง รถบรรทุกไม่ประจำทาง และรถบรรทุกส่วนบุคคล

ที่มา: กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม

นอกจากนี้ตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ยังมีใบอนุญาตประกอบการขนส่งเพื่อเป็นที่ยืนยันสำหรับผู้ประกอบการด้านขนส่งว่าสามารถประกอบการขนส่งได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย มีทั้งหมด ๔ ประเภท ได้แก่ ใบอนุญาตประกอบการขนส่งประจำทาง ใบอนุญาตประกอบการขนส่งไม่ประจำทาง ใบอนุญาตประกอบการขนส่งโดยรถขนาดเล็ก ใบอนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคล จากข้อมูลของกรมการขนส่งทางบก พบว่า การขนส่งแบบประจำทาง มีผู้ประกอบการขนส่งรถโดยสาร จำนวน ๓๖๑ ราย ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งทั้งสิ้น ๑,๑๔๗ ฉบับ และมีผู้ประกอบการขนส่งรถโดยสารระหว่างประเทศ จำนวน ๑ ราย ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งทั้งสิ้น ๑๕ ฉบับ การขนส่งแบบไม่ประจำทาง มีจำนวนผู้ประกอบการขนส่งทุกประเภทเท่ากับจำนวนใบอนุญาตประกอบการขนส่ง คือ รถโดยสาร ๕,๘๔๑ ราย รถบรรทุก ๒,๓๘๗ ราย รถโดยสารระหว่างประเทศ ๒๘ ราย รถบรรทุกระหว่างประเทศ ๓๕๒ ราย และการขนส่งแบบส่วนบุคคล มีจำนวนผู้ประกอบการขนส่งทุกประเภทเท่ากับจำนวนใบอนุญาตประกอบการขนส่ง เช่นเดียวกับแบบไม่ประจำทาง คือ รถโดยสาร ๙๕๒ ราย รถบรรทุก ๙,๗๐๐ ราย รถโดยสารระหว่างประเทศ ๑ ราย และรถบรรทุกระหว่างประเทศ ๔๒ ราย

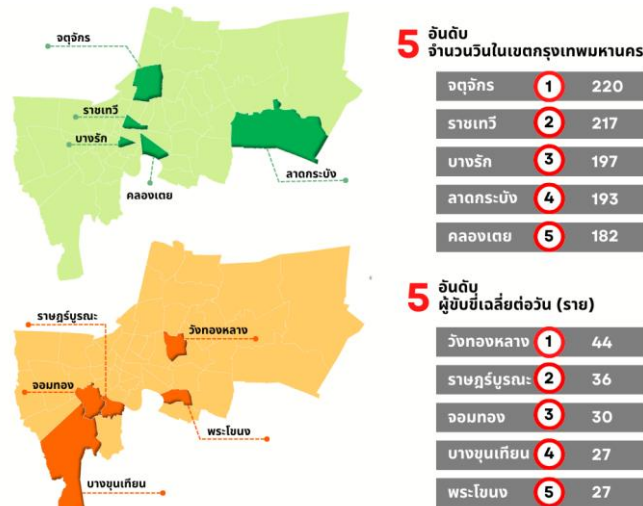
แผนภูมิ ๕๓ จำนวนใบอนุญาตประกอบการขนส่งและจำนวนผู้ประกอบการขนส่ง พ.ศ. ๒๕๖๖

ที่มา: กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม

ปัจจุบันมีผู้นำรถจักรยานยนต์มารับจ้างประกอบเป็นอาชีพหลักหรืออาชีพเสริมจำนวนมาก มีบริเวณที่จอดรถโดยสารของจักรยานยนต์รับจ้าง เรียกว่า วิน และมักเรียกผู้รับจ้างว่า วินมอเตอร์ไซด์ สำหรับพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีจำนวนวินรถจักรยานยนต์สาธารณะมากกว่า ๕ พันจุด มีผู้ขับที่รับจ้างมากกว่า ๘ หมื่นคน โดยเขตที่มีจำนวนวินรถจักรยานยนต์สาธารณะและจำนวนผู้ขับที่รับจ้างมากที่สุด ได้แก่ เขตจตุจักร มีวินทั้งสิ้น ๒๒๐ จุด และผู้รับจ้างมากกว่า ๓,๗๐๐ คน ซึ่งสัมพันธ์กับลักษณะของพื้นที่ คือเป็นแหล่งรวมบริการรถโดยสารสาธารณะ มีการเดินทางหลายเส้นทางที่ต้องมาเปลี่ยนเส้นทาง/เปลี่ยนรถที่เขตจตุจักร เขตที่มีจำนวนวินรถจักรยานยนต์สาธารณะมากรองลงมาจากเขตจตุจักร ได้แก่ เขตราชเทวี บางรัก ลาดกระบัง และ คลองเตย ตามลำดับ ส่วนเขตอื่น ๆ มีจำนวนวินรถจักรยานยนต์สาธารณะน้อยกว่า ๑๘๐ จุด และเขตที่มีจำนวนผู้ขับที่รับจ้างมากรองลงมาจากเขตจตุจักร ได้แก่ เขตบางขุนเทียน บางกะปิ ดินแดง และวัฒนา ตามลำดับ ส่วนเขตอื่น ๆ มีจำนวนผู้ขับที่รับจ้างน้อยกว่า ๒,๗๐๐ คน ทั้งนี้ ผู้ขับที่จักรยานยนต์สาธารณะไม่ได้ ออกมารับจ้างพร้อมกันทั้งหมด จากข้อมูลของกรมการขนส่งทางบก พบว่า เขตที่มีผู้ขับที่จักรยานยนต์สาธารณะเฉลี่ยต่อวันมากที่สุด คือ เขตวังทองหลาง มีผู้ขับที่เฉลี่ย ๔๔ คนต่อวัน รองลงมาคือเขตราชบุรีบูรณะ เฉลี่ย ๓๖ คนต่อวัน เขตจอมทอง เฉลี่ย ๓๐ คนต่อวัน ส่วนเขตอื่น ๆ มีผู้ขับที่จักรยานยนต์สาธารณะเฉลี่ยต่อวัน น้อยกว่า ๓๐ คน

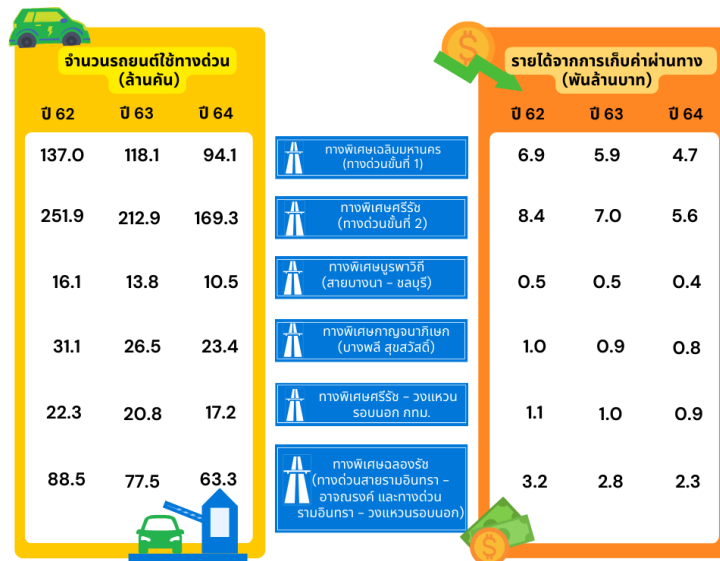
แผนภูมิ ๕๔ จำนวนวินรถจักรยานยนต์สาธารณะ และผู้ขับที่ จำแนกตามเขต พ.ศ. ๒๕๖๕

ที่มา: กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม

กรุงเทพมหานครมีถนนที่เป็นทางพิเศษหรือทางด่วน เป็นถนนที่เก็บค่าผ่านทาง มีการควบคุมจุดเข้าออกของรถยนต์ กำกับดูแลโดยการทางพิเศษแห่งประเทศไทย สร้างขึ้นเพื่อแก้ปัญหาจราจรติดขัดในตัวเมือง โดยปัจจุบันมีแค่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมทั้งจังหวัดใกล้เคียง เปิดใช้งานมีทั้งหมด ๑๐ เส้นทาง เป็นทางพิเศษ ๗ เส้นทาง ทางหลวงพิเศษ ๒ เส้นทาง (ในเขตกรุงเทพมหานครเป็นทางพิเศษ ๖ เส้นทาง) จากข้อมูลของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พบว่า ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔ มีรถยนต์ใช้ทางด่วนลดลงอย่างต่อเนื่องทุกเส้นทาง ซึ่งหมายความว่ารายได้จากการเก็บค่าผ่านทางก็ลดลงด้วยเช่นกัน

แผนภูมิ ๕๕ จำนวนรถยนต์ที่ใช้ทางด่วน และรายได้จากการเก็บค่าผ่านทาง จำแนกตามด่านเก็บค่าผ่านทาง ปีงบประมาณ ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔

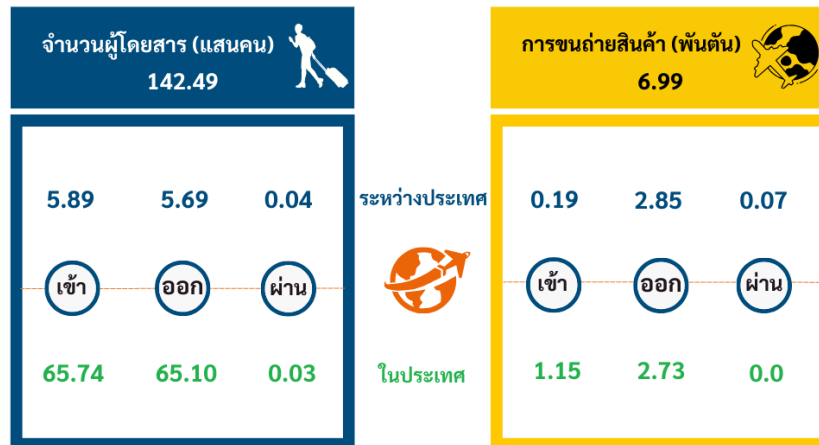

หมายเหตุ: เป็นข้อมูลเฉพาะด้านเก็บค่าผ่านทางในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

ที่มา: การทางพิเศษแห่งประเทศไทย

นอกจากการขนส่งทางบกแล้ว กรุงเทพมหานครยังมีการขนส่งทางอากาศอยู่ที่สนามบินดอนเมือง ซึ่งมีทั้งการขนส่งคนและสิ่งของ ให้บริการทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ จากข้อมูลของบริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) พบว่า ปี ๒๕๖๕ มีเที่ยวบินขึ้นและลงที่สนามบินดอนเมืองทั้งสิ้น ๑.๑๕ แสนเที่ยว แบ่งเป็นเที่ยวบินภายในประเทศ ๑.๐๓ แสนเที่ยว และเที่ยวบินระหว่างประเทศ ๐.๑๒ แสนเที่ยว มีจำนวนผู้โดยสารทั้งสิ้น ๑๔๒.๔๙ แสนคน แบ่งเป็นผู้โดยสารขาเข้าภายในประเทศ ๖๕.๗๔ แสนคน ผู้โดยสารขาเข้าระหว่างประเทศ ๕.๘๙ แสนคน ผู้โดยสารขาออกภายในประเทศ ๖๕.๑๐ แสนคน ผู้โดยสารขาออกระหว่างประเทศ ๕.๖๙ แสนคน ผู้โดยสารผ่านลำภายในประเทศ ๐.๐๓ แสนคน และผู้โดยสารผ่านลำระหว่างประเทศ ๐.๐๔ แสนคน สำหรับการขนส่งสิ่งของหรือสินค้า มีการขนถ่ายสินค้าทั้งสิ้นประมาณ ๖.๙๙ พันตัน

แผนภูมิ ๕๖ การขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ ท่าอากาศยานดอนเมือง ปีงบประมาณ ๒๕๖๕

ที่มา: บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)

การขนส่งทางน้ำ เป็นระบบการขนส่งที่มีต้นทุนต่อหน่วยบรรทุกต่ำสามารถขนส่งได้คราวละมาก ๆ แต่ใช้เวลาขนส่งมากกว่าการขนส่งรูปแบบอื่น และไม่สามารถขนส่งแบบ door-to-door มักใช้เรือทอ้งแบน (Barge) ในการขนส่ง เนื่องจากมีข้อจำกัดเรื่องความลึกของน้ำและความกว้างของแม่น้ำ สำหรับการขนส่งทางน้ำของกรุงเทพมหานครจะอยู่ที่ท่าเรือกรุงเทพ เขตคลองเตย จากข้อมูลของการท่าเรือแห่งประเทศไทย พบว่า ปี ๒๕๖๕ มีจำนวนเรือเข้าท่าทั้งสิ้น ๔.๕๕ พันเที่ยว เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๓ ร้อยละ ๑๙.๐ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากปี ๒๕๖๓

แผนภูมิ ๕๗ การขนส่งทางน้ำระหว่างประเทศ ท่าเรือกรุงเทพ ปีงบประมาณ ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

ที่มา: การท่าเรือแห่งประเทศไทย กระทรวงคมนาคม